

Nr 190.

Av herr Bergh, *angående lönegradsplacering av vissa distriktslantmätare å övergångsstat inom lantmäteristaten.*

I samband med lantmäteriväsendets omorganisation den 1 januari 1948 minskades antalet distriktslantmätartjänster från 210 till 148. Då till följd härav icke alla distriktslantmätare vid sagda tidpunkt kunde erhålla en nyreglerad distriktslantmätartjänst, inrättades i lantmäteriets distriktsorganisation ett antal distriktslantmätartjänster å övergångsstat i lönegrad Ca 29 i syfte att vid rådande brist på utbildad lantmäteripersonal kunna förvärva dessa övertaliga befattningshavare för den nya organisationen. För att göra tjänsterna mera lockande och med hänsyn till önskemålet att kvarhålla ett så stort antal lantmätare som möjligt i distriktsorganisationen tillerkändes distriktslantmätarna å övergångsstat samma rätt till pension, som tillkommer distriktslantmätarna i lönegrad Ca 32. Distriktslantmätarna å övergångsstat förutsattes vidare få en självständig ställning på samma sätt som de s. k. förfogandelantmätarna i lönegrad Ca 29, vilkas tjänster även inrättades vid omorganisationen. I praktiken ha distriktslantmätarna å övergångsstat också erhållit självständiga arbetsuppgifter liknande förfogandelantmätarnas.

Genom riksdagens antagande av Kungl. Maj:ts proposition nr 241/1952 angående lönegradsplacering av vissa tjänster m. m. uppflyttades inom lantmäteriets distriktsorganisation från och med den 1 juli 1952 samtliga 31 lantmätare i lönegrad Ca 29 till lönegrad Ca 31. Någon motsvarande lönegradsuppflyttning skedde emellertid ej med de 12 kvarvarande distriktslantmätarna å övergångsstat. Detta måste te sig orättvist för sistnämnda lantmätare. Frågan om dessa lantmätares löneställning behandlades över huvud taget icke i nämnda prop. (bil. A: 128). Den synes sålunda icke ha ingått i den överenskommelse mellan 1949 års tjänsteförteckningskommitté och vederbörande personalorganisation, som legat till grund för propositionen. Anledning synes därför föreligga, att denna fråga upptages till särskild behandling av riksdagen. Vid en sådan prövning böra enligt min mening, med hänsyn till de förutsättningar under vilka distriktslantmätarna å övergångsstat mottagit sina befattningar och med beaktande av den omständigheten att de redan vid lantmäteriets omorganisation den 1 januari 1948 erhöilo samma löneställning som förfogandelantmätarna men bättre pensionsförmåner, ifrågavarande distriktslantmätare i lönehänsende rimligtvis ej sättas i sämre ställning än förfogandelantmätarna.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,
att riksdagen ville *dels* besluta, att distriktslantmätarna
å övergångsstat i lönegrad Ca 29 inom lantmäteristaten —
med bibehållna pensionsförmåner — skola placeras i löne-
grad Ca 31, *dels* att avlöningsanslaget under nionde huvud-
titeln: Lantmäteristaten: Avlöningar ökas med det belopp,
som svarar mot denna löneökning, *dels ock* bemyndiga
Kungl. Maj:t att vidtaga av beslutet föranledda ändringar
i personalförteckningen för lantmäteristaten.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ragn. Bergh.
